

os nu gøre det godt med det samme. Selvfølgelig er det en Bestemmelse, der bliver til Lov i Danmark ved en eller anden Lejlighed, for den er saa uimodsigelig rigtig, at selv min ærede Kontrapart, der skulde fraraade Bestemmelsen, sagde, at han saa godt kunde forstaa Tanken. Men naar det nu alligevel bliver til Lov en Gang, saa lad os dog hellere gøre det nu og tage Æren for denne Bestemmelse og lad ikke andre tage Æren og os faa Skammen for at have forkastet den.

Zahle: Jeg tillod mig ved nærværende Lovforslags anden Behandling at henstille til Overvejelse inden tredje Behandling, om man ikke kunde indføre en Ændring vedrørende de Tilfælde, hvor Godsejeren havde bortsolgt Fæstegodset eller Bondejorden omkring en Sø, men havde forbeholdt sig Søbredden, som det undertiden hedder i Dokumenterne med et Udtryk, som blot er et andet Udtryk for det, at vedkommende forbeholder sig Fiskeriretten. Jeg henstillede til Overvejelse i Udvalget inden tredje Behandling, om man ikke ogsaa for saadanne Tilfælde vilde indføre en Ændring om, at Afløsningen af Fiskeriretten kunde finde Sted. Den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) lovede — saaledes forstod jeg ham da —, at dette skulde blive taget op til Overvejelse i Udvalget inden nærværende Forslags tredje Behandling, og jeg havde da ventet, at der enten var kommet et Ændringsforslag, som gik ud paa at imødekomme den af mig udkastede Tanke, eller at jeg havde faaet en Meddelelse fra den ærede Ordfører om, at Udvalget ikke vilde tage det op, saaledes at der kunde blive givet mig Lejlighed til at søge en anden Udvej til at fremme denne Tanke, som jeg havde udkastet. Men jeg har ikke hørt det mindste fra den ærede Ordfører, og heller ikke nu i Dag, da den ærede Ordfører aabnede tredje Behandling af nærværende Lovforslag, udtalte han sig derom. Jeg tillader mig derfor at spørge den ærede Ordfører, hvilke Overvejelser der efter det ved anden Behandling af den ærede Ordfører afgivne Løfte er anstillet angaaende denne Sag.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Ja, jeg har atter et Par ganske korte Bemærkninger at gøre. Til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alf Christensen), som udtalte, at jeg havde sagt, at Tanken i det ærede Medlems Ændringsforslag var rigtig, skal jeg ganske kort be-

mærke, at det har jeg nok, men det var ganske vist kun paa en vis Maade; jeg har aldrig sagt, at hans Ændringsforslag var rigtigt, det kunde aldrig falde mig ind at tilraade at vedtage et saadant Ændringsforslag, men jeg har sagt, at Tanken om at gøre noget for at bevare Fiskebestanden var rigtig, det er selvfølgelig, og det fastholder jeg endnu. Men det forekommer mig, at naar alle vore offentlige Vandløb, selv om det ogsaa er smaa Vande, ere inde under Loven, er det dog nok, saa synes jeg, vi ikke behøve at tage Smaaagrøfter og Mosehuller og mere med ind under den.

Hvad angaar det Spørgsmaal, der blev omtalt af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) samt nu af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), (Zahle: Det er ikke det samme Spørgsmaal!) — ja, de høre dog sammen — vil jeg sige, at det er et meget vanskeligt Spørgsmaal, og selvfølgelig har jeg for min Del overvejet det saa godt, jeg har kunnet, og jeg er kommen til det Resultat, at et Ændringsforslag, der fuldt ud kunde klare det Spørgsmaal, vilde det sikkert være umuligt at stille. Jeg tror ikke, det vilde være muligt, men jeg forstaaer det Spørgsmaal saaledes, at naar en Mand, f. Eks. en Godsejer, ejer en Sø tillige med de omkring Søen liggende Landejendomme, og denne Godsejer sælger de omkring Søen liggende Landejendomme, men forbeholder sig fuld Ejendomsret over Søen, saaledes at han har Skøde paa Søen, og Søen har sit eget Matrikelnummer, mener jeg, at det er en Selvfølge, at saa ville Lodsejerne omkring Søen ikke have Spor af Krav paa at forlange Fiskeriretten afløst, fordi Søen er hans Ejendom. Det kan slet ikke være Tviyl underkastet. Naar vedkommende Godsejer har beholdt Søen som sin Ejendom, og han har Skøde paa den, og den har sit eget Matrikelnummer, saa er det hans Ejendom; udtørres Søen, er al Grundten hans. Men er Forholdet derimod det, at en Godsejer sælger de omkring Søen liggende Landejendomme, saaledes at de til Søen stødende Ejere ogsaa have Brugsret over den Del af Søen, der ligger ud for hans Grund, og Godsejeren kun har forbeholdt sig Fiskeriretten for sin egen Part, saa er det givet, at saa kan Fiskeriretten afløses, og det er det, der er Lovforslagets Hensigt, og det er det, der var Hensigten, da man i sin Tid gav Jagtloven. Det er akkurat de samme Betingelser og Forhold.

Men stiller Forholdet sig saaledes, som